

บทที่ 6

การส่งเสริมการลงทุน

คำนำ

เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศที่อาศัยผลิตผลทางด้านเกษตร เป็นสินค้าส่งออกมาตั้งแต่สมัยโบราณ อุตสาหกรรมที่มีอยู่ก็น้อยมากและเป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็ก อุตสาหกรรมในครัวเรือน อาศัยแรงงานในการผลิตเป็นหลัก ซึ่งมีผลทำให้สินค้าไม่ได้มาตรฐาน อุตสาหกรรมของรัฐบาลที่มีอยู่ก็เป็นขนาดเล็กและไม่ทันสมัย เช่น อุตสาหกรรมเครื่องหนัง อุตสาหกรรมทอกระสอบ ป่าน อุตสาหกรรมป่าไม้ ส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้าเราไม่มีโรงงานผลิตเลย จึงต้องสั่งเข้ามาจากต่างประเทศทั้งหมด เช่น พัดลม ตู้เย็น วิทยุ เป็นต้น

รัฐบาลในยุคสมัยนั้น มองเห็นความจำเป็นว่าประเทศไทยควรสร้างอุตสาหกรรมขึ้นมาผลิตสินค้าใช้เอง โดยไม่ต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศ จึงได้ตรา “พระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม พ.ศ. 2497” เป็นครั้งแรก โดยให้สิทธิและประโยชน์ในการยกเว้นภาษีขาเข้า สำหรับเครื่องจักรและวัตถุดิบแก่ผู้ประกอบการที่ขอรับการส่งเสริม เป็นการช่วยลดต้นทุนในการผลิตแก่ผู้ประกอบการ อุตสาหกรรม รัฐบาลจะพิจารณาว่ากิจการใดสำคัญ มีความจำเป็นและเป็นประโยชน์แก่เศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งกิจการที่รัฐบาลให้การส่งเสริมจะช่วยให้เศรษฐกิจของประเทศขยายตัวเร็วขึ้น โดยเฉพาะในด้านอุตสาหกรรม

ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม ปี พ.ศ. 2497 ได้กำหนดให้รัฐบาลบริหารงานในรูปแบบของคณะกรรมการโดยให้ชื่อว่า “คณะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรม” ซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นประธาน กรรมการที่กำหนดโดยตำแหน่งตามกฎหมาย 9 คน ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงเกษตร ผู้แทนกระทรวงสหกรณ์ และกรรมการที่แต่งตั้งโดยคณะรัฐมนตรีอีกไม่น้อยกว่า 2 คน แต่ไม่เกิน 4 คน

คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการส่งเสริม โดยคณะรัฐมนตรีจะเป็นผู้พิจารณาอนุมัติให้สิทธิและประโยชน์แก่ผู้ได้รับการส่งเสริม

ในพระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม พ.ศ. 2497 ได้กำหนดกิจการที่อยู่ในข่ายขอรับการส่งเสริมดังนี้คือ การผลิตชนิดใดไม่ว่าจะใช้เครื่องจักรหรือแรงคน ซึ่งหมายถึง อุตสาหกรรมการเกษตร อุตสาหกรรมขนส่ง อุตสาหกรรมท่องเที่ยว และกิจการอื่น ซึ่งในพระราชกฤษฎีกาจะบัญญัติเป็นกิจการอุตสาหกรรม ให้อยู่ในข่ายขอรับการส่งเสริม

สิทธิและประโยชน์ผู้ขอรับการส่งเสริมจะได้รับมีดังนี้

1. งดหรือลดอากรขาเข้าเครื่องจักร
2. งดหรือลดภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากรในระยะเวลาอันจำกัด
3. งดหรือลดภาษีขาเข้าวัตถุดิบในระยะเวลาจำกัด
4. งดหรือลดภาษีศุลกากรขาออกสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ส่งออก
5. ให้แลกเปลี่ยนตราต่างประเทศสำหรับซื้อเครื่องจักรที่จำเป็น
6. ให้ส่งเงินออกนอกประเทศได้
7. ให้นำช่างฝีมือหรือชำนาญเข้าประเทศได้

นอกจากสิทธิและประโยชน์ที่ให้แก่ผู้ขอรับการส่งเสริมแล้ว ยังให้ความคุ้มครอง โดยการห้ามนำสินค้าชนิดเดียวกันเข้าประเทศ และไม่อนุญาตตั้งโรงงานใหม่สำหรับอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน

การขอรับการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมใด ๆ ผู้ขอรับการส่งเสริมจะต้องเสนอโครงการเกี่ยวกับกิจการอุตสาหกรรมที่ขอรับการส่งเสริมโดยละเอียด เพื่อคณะกรรมการจะได้พิจารณาถึงผลประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากการให้การส่งเสริมอุตสาหกรรมแต่ละรายได้ ในโครงการที่เสนอต่อคณะกรรมการเพื่อขอรับการส่งเสริม จะต้องแจ้งว่าเป็นอุตสาหกรรมประเภทใด ใช้ที่ดินและอาคารมากน้อยเพียงใด ใช้เครื่องจักรกี่เครื่องทำอะไรบ้าง ใช้แรงงานทุกประเภท ประเภทละกี่คน เช่น วิศวกร เจ้าหน้าที่ทางเทคนิค ช่างเครื่อง แรงงานทุกระดับ กำลังการผลิต ใช้วัตถุดิบภายในประเทศเท่าไร วัตถุดิบที่ต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศเท่าไร ทุนจดทะเบียนจำนวนเท่าไรและรายละเอียดเกี่ยวกับเงินลงทุนทั้งหมด

ข้อมูลที่ผู้ขอรับการส่งเสริมเสนอต่อคณะกรรมการจะเป็นประโยชน์แก่คณะกรรมการเพื่อพิจารณาว่า โครงการที่ผู้ขอรับการส่งเสริมเสนอมานั้น เมื่อเทียบกับภาษีที่รัฐควรจะได้รับการสร้างงาน การจ้างแรงงาน ทำให้เศรษฐกิจของประเทศหมุนเวียนดีขึ้น ที่สำคัญก็คือ อุตสาหกรรมที่ขอรับการส่งเสริมนั้น จะไม่ทำลายความมั่นคงทางเศรษฐกิจของชาติ

พระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม พ.ศ. 2497 ได้รับการปรับปรุงแก้ไขมาเป็นระยะ เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของประเทศอยู่ตลอดเวลา

ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 33 พ.ศ. 2501 ได้มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของการบริหารโดยเปลี่ยนชื่อจาก “คณะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรม” มาเป็น “คณะกรรมการที่ปรึกษาเศรษฐกิจ” สำคัญของการปรับปรุงแก้ไขประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ก็คือ

1. เพิ่มหลักประกันให้แก่ผู้ลงทุน
2. กำหนดระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้ 2-5 ปี

มีการเพิ่มสิทธิและประโยชน์ในการถือกรรมสิทธิ์ที่ดินแก่คนต่างด้าว ในประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 47 พ.ศ. 2502 ในปี พ.ศ. 2503 ได้มีการปรับปรุงกฎหมายฉบับนี้ใหม่ เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม พ.ศ. 2503” สาระสำคัญในการปรับปรุงแก้ไข ได้แก่

1. แต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมเป็นครั้งแรก
2. กำหนดกิจการอุตสาหกรรมที่อยู่ในข่ายส่งเสริม
3. กำหนดระยะเวลายกเว้นภาษีเงินได้เป็น 5 ปี
4. ให้ความคุ้มครองโดยการห้ามนำผลิตภัณฑ์ชนิดเดียวกันเข้าประเทศ

เพื่อให้มีผู้ลงทุนประกอบกิจการอุตสาหกรรมมากขึ้น ด้วยการบัญญัติกฎหมายให้สิทธิและประโยชน์แก่ผู้ที่จะมาลงทุนเพิ่มมากขึ้น และปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งเสริมให้สะดวกขึ้น จึงยกเลิกกฎหมายฉบับเก่าในปี 2505 สาระสำคัญในการแก้ไข ได้แก่

1. ลดจำนวนกรรมการจาก 35 คน เหลือ 22 คน
2. ลดจำนวนกรรมการบริหารจาก 8 คน เหลือ 6 คน
3. แบ่งกิจการอุตสาหกรรมออกเป็น 3 จำพวก
4. ยกเว้นภาษีการค้าเครื่องจักร
5. ไม่ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ในกรณีขยายกิจการ
6. ยกเว้นภาษีขาเข้าวัตถุดิบสำหรับกิจการจำพวก ก. เป็นเวลา 5 ปี
7. ลดภาษีขาเข้าวัตถุดิบกึ่งหนึ่ง สำหรับกิจการจำพวก ข. เป็นเวลา 5 ปี
8. ลดภาษีขาเข้าวัตถุดิบหนึ่งในสาม สำหรับกิจการจำพวก ค. เป็นเวลา 5 ปี

ตามกฎหมายส่งเสริมการลงทุน ปี 2505 การบริหารงานทำในรูปแบบของคณะกรรมการซึ่งไม่สะดวกเนื่องจากไม่มีฐานะเป็นกรมในราชการ จึงปรับปรุงการบริหารงานเสียใหม่ โดยแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2508 (ฉบับที่ 2) และได้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมขึ้น มีฐานะเป็นกรมในราชการ สาระสำคัญในการแก้ไขครั้งนี้ ได้แก่

1. ยกเลิกคณะกรรมการบริหาร
2. จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม เรียกโดยย่อว่า สำนักงาน กทอ.
3. เพิ่มตำแหน่งรองประธานกรรมการ
4. เลขาธิการสำนักงาน

ในปี พ.ศ. 2511 ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมอีกครั้ง เรียกว่า พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน เพื่อกิจการอุตสาหกรรม พ.ศ. 2505 แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. พ.ศ. 2511 (ฉบับที่ 3) สำคัญ ในการแก้ไขครั้งนี้ คือ ให้เอกชนจัดการปรับปรุงที่ดินให้เป็นแหล่งอุตสาหกรรม ซึ่งเรียกว่า “นิคม อุตสาหกรรม” และอยู่ในข่ายได้รับการส่งเสริมจากรัฐบาล

ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 227 พ.ศ. 2515 ได้มีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย ฉบับนี้หลายประการ สำคัญในการแก้ไข คือ

1. ตัดคำว่าเพื่อกิจการอุตสาหกรรมออกจากชื่อคณะกรรมการและสำนักงาน โดยใช้ชื่อว่า “คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน” เรียกโดยย่อว่า กกท. และใช้ชื่อสำนักงานว่า “สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน”

2. กำหนดคุณสมบัติของผู้ได้รับการส่งเสริมต้องเป็นบริษัทจำกัดหรือสหกรณ์
3. ยกเว้นภาษีการค้าให้แก่ผู้ผลิตหรือผู้ขายเครื่องจักรแก่ผู้ได้รับการส่งเสริม
4. กำหนดระยะเวลายกเว้นภาษีเงินได้เป็น 3-8 ปี
5. กำหนดสิทธิพิเศษสำหรับเขตส่งเสริม
6. กำหนดสิทธิพิเศษสำหรับกิจการส่งออก
7. ให้การคุ้มครองโดยกำหนดค่าธรรมเนียมพิเศษ

จากการเพิ่มขึ้นของประชากรในประเทศที่มีผลให้ความต้องการทางเศรษฐกิจและสังคม ของประเทศที่เปลี่ยนแปลงไป การส่งเสริมการลงทุนไม่สามารถสนองความต้องการของประเทศได้ จึงต้องปรับปรุงกฎหมายเสียใหม่ เพื่อให้นักลงทุนมีความมั่นใจพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ได้รับการปรับปรุงแก้ไข โดยกำหนดระบบการให้สิทธิและประโยชน์ที่เหมาะสมสำหรับการจูงใจ ให้มีการลงทุนในกิจการที่รัฐให้ความสำคัญและประสงค์จะส่งเสริมให้มีการคุ้มครองกิจการที่รัฐให้ การส่งเสริมที่ทันต่อเหตุการณ์ และให้มีกลไกการบริหารงานส่งเสริมการลงทุนของรัฐ ที่สามารถ อำนวยความสะดวกและขจัดอุปสรรคในการลงทุน การปรับปรุงแก้ไขที่สำคัญหลายด้านดังนี้คือ

1. การบริหารงานคณะกรรมการและสำนักงาน ชื่อคณะกรรมการเรียกว่า “คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน”

องค์ประกอบของคณะกรรมการ ได้แก่

1. นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเป็น รองประธานกรรมการ และกรรมการอื่นอีก ไม่เกิน 10 คน และที่ปรึกษา 5 คน ซึ่งแต่งตั้งโดย นายกรัฐมนตรี

2. เลขาธิการสำนักงานเป็นกรรมการและเลขานุการโดยตำแหน่ง

คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ให้การส่งเสริมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน

พ.ศ. 2520 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน จัดให้มีศูนย์บริการลงทุนสำหรับผู้สนใจขอรับการส่งเสริมโดยให้เอาคำแนะนำ ให้การช่วยเหลือในการเตรียมโครงการลงทุน การหาผู้ร่วมทุน และการดำเนินการตามโครงการลงทุน

2. คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจะพิจารณากิจการที่อยู่ในข่ายการส่งเสริม ต้องเป็นกิจการที่สำคัญและเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจ สังคมและความมั่นคงของประเทศ กิจการผลิตเพื่อการส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ เพื่อลดดุลการค้าเสียเปรียบกิจการที่ใช้ทุน แรงงาน หรือบริการในอัตราสูง กิจการที่ใช้ผลิตผลทางการเกษตร หรือทรัพยากรธรรมชาติที่ประเทศไทยมีอยู่เป็นวัตถุดิบ ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่ากิจการนั้นยังไม่มีในราชอาณาจักรหรือมีในราชอาณาจักรไม่เพียงพอ หรือกรรมวิธีในการผลิตยังไม่ทันสมัย ทั้งนี้ให้คณะกรรมการประกาศกำหนดประเภทและขนาดของกิจการที่จะให้การส่งเสริม โดยกำหนดเงื่อนไขในการให้การส่งเสริมไว้ด้วย

3. ผู้ได้รับการส่งเสริมต้องเป็นบริษัท มูลนิธิหรือสหกรณ์ ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย

4. สิทธิและประโยชน์ที่ผู้ขอรับการส่งเสริมจะได้รับคือ

1. ให้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดิน

2. งดหรือลดหย่อนอากรขาเข้าและภาษีการค้าร้อยละ 50 สำหรับเครื่องจักรนำเข้า

3. อาจได้รับการลดหย่อนอากรขาเข้าและภาษีการค้าวัตถุดิบ หรือวัสดุจำเป็นไม่เกินร้อยละ 90 มีกำหนดเวลาราวละ 1 ปี

4. อาจได้รับยกเว้นภาษีเงินได้เป็นเวลา 3-8 ปี และอนุญาตให้นำผลขาดทุนไปหักออกจากกำไรสุทธิภายหลังระยะเวลาที่ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้ มีกำหนดไม่เกิน 5 ปี

5. ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำค่ากู้ดิวลิส์ ลิขสิทธิ์ หรือค่าสิทธิอย่างอื่น ไปรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้เป็นเวลา 5 ปี

6. ได้รับการยกเว้นไม่ต้องนำเงินปันผลจากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ไปรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ตลอดระยะเวลาที่ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้

ความสำคัญของการลงทุน

การลงทุนนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ การลงทุนช่วยให้เกิดการเพิ่มผลผลิต ผลผลิตใหม่ ๆ ทำให้ความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้น การลงทุนทำให้เกิดการจ้างแรงงาน ทำให้คนมีรายได้ มีอำนาจซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคมากขึ้น การเงินของประเทศหมุนเวียนดีขึ้น รัฐบาลเก็บภาษีได้มากขึ้น ซึ่งจะเป็นผลไปสู่การพัฒนาประเทศให้ดีขึ้น ฉะนั้นประเทศต่าง ๆ จึงหันมาระดมทุนในประเทศเป็นจำนวนมาก ประเทศที่มีทุนน้อยหรือมีเงินออมภายในประเทศน้อยก็ต้องกั๊ก

เงินจากต่างประเทศมาลงทุน หรือชักชวนให้นักลงทุนจากต่างประเทศลงทุนในประเทศ การลงทุนในประเทศนอกจากจะช่วยให้มีการจ้างแรงงาน ซึ่งมีส่วนช่วยแก้ปัญหาการว่างงานของประเทศแล้วยังสามารถนำเอาทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ออกมาใช้ให้เกิดประโยชน์อีกด้วย

ในทางเศรษฐศาสตร์นั้น เชื่อว่าเศรษฐกิจของประเทศจะเจริญเติบโตได้ต้องอาศัยการลงทุนใหม่ ๆ อย่างมาก แม้ประเทศที่อยู่ในภาวะเศรษฐกิจคงที่ ก็ยังต้องอาศัยการลงทุนใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นเพื่อชดเชยส่วนที่สึกลึ่มไปหรือที่ล้าสมัย ฉะนั้น ทุกระบบเศรษฐกิจจึงต้องประสบปัญหาทางเศรษฐกิจที่เหมือน ๆ กันคือ ควรจะมีการบริโภคในปัจจุบันเท่าใดและควรออมไว้เพื่อการลงทุนสักเท่าใด ซึ่งตามสภาพที่เกิดขึ้นจริงนั้นการลงทุนมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกที ถึงแม้จะเป็นประเทศที่ร่ำรวยก็เชื่อว่าจะไม่จำเป็นต้องมีการลงทุน ประเทศเหล่านี้จำเป็นต้องมีการลงทุนเพิ่มทุกปี เพื่อรักษาระดับการเติบโตทางเศรษฐกิจของตนไว้

ประเทศในซีกโลกเสรี ทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชนมีบทบาทในการลงทุน สำหรับประเทศที่พัฒนาแล้วการลงทุนส่วนใหญ่จะเป็นภาคเอกชนมากกว่าภาครัฐบาล ส่วนประเทศที่กำลังพัฒนา การลงทุนจะเกิดจากภาครัฐบาลมากกว่าเอกชน

การลงทุนคืออะไร

ตำราทางเศรษฐศาสตร์ทั้งหลายจะเห็นว่า การลงทุนในทางเศรษฐศาสตร์หมายถึงการสร้างทรัพย์สินใหม่ ๆ ขึ้นมา ดังนั้นในความหมายนี้ การนำเงินไปซื้อหุ้นจึงไม่ถือเป็นการลงทุน เพราะเป็นเพียงการเปลี่ยนความเป็นเจ้าของเท่านั้น ไม่ได้มีทรัพย์สินใหม่เกิดขึ้น

เพื่อให้ความหมายของการลงทุนชัดเจนยิ่งขึ้น จึงขอแยกการลงทุนออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ

1. การลงทุนในอุตสาหกรรมพื้นฐาน เช่น ถนน ทางรถไฟ ระบบโทรศัพท์ การสร้างเขื่อน เป็นต้น ซึ่งโดยมากมักเป็นการลงทุนของภาครัฐบาล
2. การลงทุนในโรงงานและเครื่องจักร มักเป็นการลงทุนของภาคเอกชน
3. การลงทุนในที่อยู่อาศัย เป็นการลงทุนทั้งของภาครัฐบาลและเอกชน

โดยทั่วไปแล้ว การลงทุนทั้งหมดจะนำมาจากออม แต่ถ้าการกั๊ยืมเงินระหว่างประเทศกันได้ ประเทศที่จะลงทุนก็สามารถเลือกได้ว่าลงทุนด้วยเงินออมของตนหรือจะกั๊ยืมจากต่างประเทศ ถ้าโครงการจะลงทุนนั้นเป็นสิ่งจำเป็นและประเทศไม่อาจตัดหรือลดการบริโภคลง เพื่อนำเงินมาลงทุนได้ กรณีเช่นนี้การกั๊ยืมเงินจากต่างประเทศจะให้ประโยชน์มาก ประเทศกำลังพัฒนาส่วนใหญ่จะมีปัญหาอย่างนี้ จึงมักกั๊ยืมเงินจากประเทศที่ร่ำรวย ซึ่งมีเงินออมอยู่มากกว่าเงินลงทุน

การที่เงินออมและเงินลงทุนของแต่ละประเทศมีไม่เท่ากัน ทำให้การแลกเปลี่ยนกัณยระหว่างประเทศเกิดขึ้น โดยประเทศที่ขาดเงินออมจะไปกู้ยืมจากประเทศที่มีเงินออมเกินต้องการ อย่างไรก็ตามก็ตีประเทศที่มีการลงทุนมากกว่าเงินออมที่มีอยู่ ก็หมายถึงมีการใช้จ่ายมากกว่าส่วนที่ผลิตได้ จึงมักมีการขาดดุล ในบัญชีเดินสะพัดซึ่งส่วนที่ขาดดุลนี้ก็คือนส่วนที่กู้ยืมจากต่างประเทศ

ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) ได้กำหนดวัตถุประสงค์หลักเพื่อเร่งพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยเน้นเรื่องการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์นั้นจะต้องเกี่ยวข้องกับการพัฒนาอีกหลาย ๆ ด้าน ได้แก่ เรื่องการศึกษา การเลี้ยงดูเยาวชน การพัฒนาเรื่องสุขภาพ อนามัย ความเป็นอยู่ของประชาชน และอีกหลายด้านจากการศึกษาประเทศในทวีปเอเชียบางประเทศที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว เช่น ประเทศญี่ปุ่น เห็นได้ว่าประเทศญี่ปุ่นหลังจากแพ้สงครามแล้ว ไม่เหลืออะไรเลย ประชากรในยุคนั้นต้องประสบความลำบากในการยังชีพ ในเรื่องที่อยู่อาศัย และขาดแคลนทุก ๆ อย่าง จึงได้มีการพัฒนาประเทศพร้อม ๆ กับพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในประเทศ ทั้งด้านการศึกษาวิจัยทุก ๆ ด้าน เช่น เรื่องการบริโภคที่เป็นประโยชน์ การศึกษาของเยาวชนตั้งแต่เริ่มเข้าโรงเรียน การฝึกให้ประชาชนมีระเบียบวินัย เคารพกฎเกณฑ์ของกฎหมาย ที่สำคัญและยิ่งใหญ่ที่สุดคือ ความรักชาติ รักประเทศของตนเอง ชาวญี่ปุ่นไม่ซื้อของใช้ที่สั่งมาจากต่างประเทศ ซึ่งเรื่องนี้ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะเงินจะไม่รั่วไหลออกนอกประเทศ ปัจจุบันประเทศญี่ปุ่นเป็นผู้นำทางการค้า และทางเศรษฐกิจของโลกประเทศหนึ่ง

วัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการลงทุน

การส่งเสริมการลงทุนของประเทศไทย ซึ่งได้เริ่มต้นอย่างจริงจังตั้งแต่ปี 2503 มานั้น มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญหลายประการ กล่าวคือ

1. เพื่อเร่งรัดพัฒนาประเทศ โดยการส่งเสริมการธุรกิจและอุตสาหกรรม
2. เพื่อสนับสนุนนโยบายของรัฐบาล ในการส่งเสริมวิสาหกิจของเอกชน
3. เพื่อกระตุ้นให้มีการสะสมทุนในระดับสูงและชักนำให้มีการลงทุนในกิจการที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ
4. เพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทันสมัย
5. เพื่อช่วยเหลือประชาชนคนไทยให้มีบทบาทในการประกอบธุรกิจและอุตสาหกรรมในประเทศมากขึ้น
6. เพื่อขยายกำลังการผลิตของประเทศและสนับสนุนกิจการการเกษตร โดยให้เศรษฐกิจส่วนรวมมีเสถียรภาพดีขึ้น
7. เพื่อประหยัดเงินตราต่างประเทศโดยการผลิตสินค้าป้อนความต้องการของประเทศ แทนการนำเข้าและเพื่อเพิ่มแหล่งรายได้เงินตราต่างประเทศโดยการผลิตออกจำหน่ายต่างประเทศ

ในการสนองวัตถุประสงค์ดังกล่าวนี้ พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 จึงได้บัญญัติไว้ในมาตรา 35 ว่า

“เพื่อส่งเสริมการลงทุนในท้องถิ่นที่ใด คณะกรรมการจะกำหนดท้องถิ่นนั้นเป็นเขตส่งเสริมการลงทุนก็ได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

นอกจากสิทธิและประโยชน์ตามมาตราอื่น คณะกรรมการมีอำนาจให้ผู้ได้รับการส่งเสริมที่ประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมในเขตที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ได้รับสิทธิและประโยชน์พิเศษอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้

1. การลดหย่อนภาษีการคำนวณสำหรับการขายผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบไม่เกินร้อยละเก้าสิบของอัตราปกติ เป็นเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่เริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริม

2. การลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการลงทุนในอัตราร้อยละห้าสิบของอัตราปกติที่กำหนดห้าปี โดยนับจากวันที่พ้นกำหนดระยะเวลาตามมาตรา 31 วรรคหนึ่ง หรือนับจากวันที่เริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมในกรณีที่ได้รับส่งเสริมไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

3. การอนุญาตให้หักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปา สองเท่าของจำนวนเงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้เสียไปเป็นค่าใช้จ่ายในการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริม เพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล ทั้งนี้ ตามเงื่อนไขวิธีการและระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

กำหนดจากกำไรสุทธิรวมทั้งสิ้นไม่เกินร้อยละสิบห้าของเงินที่ลงทุนแล้ว ในกรณีนั้น โดยผู้ที่ได้รับการส่งเสริมจะเลือกหักจากกำไรสุทธิของปีใดปีหนึ่ง หรือปลายปีก็ได้ ภายในสิบปีนับแต่วันที่รายได้จากการลงทุน ทั้งนี้ นอกเหนือไปจากการหักค่าเสื่อมราคาตามปกติ”

มาตรการสำคัญในการส่งเสริมการลงทุน

เพื่อให้การส่งเสริมการลงทุนในการอุตสาหกรรมเป็นไปโดยบรรลุวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น รัฐบาลได้นำเอามาตรการต่าง ๆ มาใช้หลายประการด้วยกัน จากการพิจารณาพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม พ.ศ. 2505 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2508 จะเห็นได้ว่ามาตรการที่สำคัญที่รัฐบาลนำมาใช้ในการส่งเสริมการลงทุนนี้ประกอบด้วย

1. การให้หลักประกันแก่ผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ดังต่อไปนี้คือ
 1. รัฐจะไม่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมขึ้นใหม่แข่งขันกับกิจการอุตสาหกรรมของผู้ได้รับการส่งเสริม
 2. รัฐจะไม่โอนกิจการอุตสาหกรรมของเอกชนมาเป็นของรัฐ

2. การให้สิทธิประโยชน์ในด้านภาษีอากรแก่ผู้ได้รับการส่งเสริมเป็นต้นว่า

1. ได้รับงดเว้นการเสียอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักร ส่วนประกอบและอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจการอุตสาหกรรม เครื่องมือและเครื่องใช้ที่จำเป็นต้องใช้ในกิจการรวมทั้งโครงโรงงานสำเร็จรูป ซึ่งนำมาติดตั้งเป็นโรงงานเพื่อประกอบกิจการอุตสาหกรรมและอุปกรณ์การก่อสร้างโรงงานนั้นด้วย คณะกรรมการจะไม่อนุมัติในกรณีที่มีสิ่งทีผลิตได้ภายในประเทศซึ่งมีราคาและคุณภาพใกล้เคียงกับชนิดที่ผลิตนอกประเทศ และมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้

2. ได้รับงดเว้นการเสียภาษีการค้าสำหรับเครื่องจักร ส่วนประกอบและอุปกรณ์ใช้ในกิจการอุตสาหกรรม เครื่องมือและเครื่องใช้ที่จำเป็นต้องใช้ในกิจการอุตสาหกรรมรวมทั้งโครงโรงงานสำเร็จรูป ซึ่งนำมาติดตั้งเป็นโรงงานเพื่อประกอบกิจการอุตสาหกรรมและอุปกรณ์ก่อสร้างโรงงานนั้นด้วย

3. ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมเป็นนิติบุคคล ให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจากการประกอบกิจการอุตสาหกรรม มีกำหนดห้ารอบระยะเวลาบัญชี การเสียภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากร ทั้งนี้ นับแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่มีการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผลิตผลหรือรายได้

3. การให้สิทธิประโยชน์อย่างอื่น ๆ แก่ผู้ได้รับการส่งเสริม

นอกจากรัฐบาลจะให้สิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีอากรแล้ว รัฐบาลยังได้สิทธิประโยชน์อื่น ๆ แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมหลายประการด้วยกัน ดังนี้

1. ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมเป็นบริษัทจำกัด จดทะเบียนในประเทศไทยหรือห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนในประเทศไทย ให้ได้รับอนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดิน เพื่อประกอบกิจการอุตสาหกรรมตามที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร ทั้งนี้ แม้ว่าจะเกินกำหนดที่พึงจะได้ตามกฎหมายอื่น

2. ให้นำหรือส่งเงินออกนอกประเทศเป็นเงินตราต่างประเทศได้ เมื่อเงินนั้นเป็นเงินลงทุนที่ผู้ได้รับการส่งเสริมนำมาจากต่างประเทศ เงินกู้จากต่างประเทศ ผลกำไรที่เกิดจากเงินทุนนั้น ดอกเบี้ยเงินกู้ต่างประเทศ หรือเป็นเงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมมีข้อผูกพันตามสัญญาที่เกี่ยวกับการใช้สิทธิบริการต่าง ๆ ในการประกอบกิจการอุตสาหกรรมของผู้ได้รับการส่งเสริมแต่ทั้งนี้ ถ้าในระยะเวลาที่ดุลย์แห่งการจ่ายเงินตราต่างประเทศต้องประสบความสำเร็จจำเป็นต้องส่งเงินตราต่างประเทศให้มีสำรองไว้ตามสมควร ธนาคารแห่งประเทศไทยจะงดหรือจำกัดการนำหรือส่งเงินนั้นออกนอกประเทศเป็นการชั่วคราว เพื่อผลดังกล่าวนี้ก็ได้

3. ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองเพียงเท่าที่กฎหมายนี้มิได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับอนุญาตให้นำช่างฝีมือหรือผู้ชำนาญการซึ่งเป็นคนต่างด้าวเข้ามาในประเทศ เพื่อประโยชน์แก่กิจการอุตสาหกรรมได้ตามจำนวนและกำหนดระยะเวลาให้อยู่ใน

ประเทศ เท่าที่คณะกรรมการเห็นสมควร รวมตลอดถึงคู่สมรสและบุตรซึ่งอยู่ในอุปการะของบุคคลดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการอนุมัติ ทั้งนี้ไม่ว่าจะเกินอัตราจำนวนคนเข้าเมืองตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือไม่

4. ได้รับอนุมัติให้ส่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ผลิตได้ออกนอกราชอาณาจักร เว้นแต่ในกรณีที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ความปลอดภัยหรือเศรษฐกิจของประเทศ

อนึ่ง นอกจากรัฐบาลจะได้ใช้มาตรการต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการลงทุนดังกล่าวแล้ว ขณะเดียวกันรัฐบาลยังได้ให้การคุ้มครองช่วยเหลืออุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมนี้อีกด้วย มาตรการที่ใช้ในการคุ้มครองและช่วยเหลืออุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมนี้ ประกอบด้วย

1. การห้ามนำผลิตภัณฑ์และผลิตผลชนิดเดียวกันกับที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบได้เข้ามาในราชอาณาจักร ทั้งนี้ โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติควบคุมส่งออกไปนอกและการนำเข้าในราชอาณาจักร ซึ่งสินค้าบางอย่าง พุทธศักราช 2482 ซึ่งมาตราที่ 3 ของพระราชบัญญัติดังกล่าวได้กำหนดไว้ว่า

“เพื่อเหตุแห่งความมั่นคงสาธารณะ สาธารณสุข และสาธารณประโยชน์อื่นใดให้มีการควบคุมสินค้าบางอย่างซึ่งจะส่งออกไปนอกหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรได้

สินค้าอันจะตกอยู่ในข่ายแห่งการควบคุมตามความในวรรคก่อน การอนุญาตให้ส่งออกไปหรือนำเข้ามา การกำหนดจำนวนหรือน้ำหนักในการส่งออกไปหรือนำเข้ามาและการห้ามมิให้ส่งออกไปหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งสินค้าเหล่านั้นให้กำหนดขึ้นโดยพระราชกฤษฎีกา”

2. การขึ้นอากรขาเข้าที่เรียกเก็บตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรสำหรับผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลชนิดเดียวกันกับที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบได้ภายในกำหนดระยะเวลาที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร

3. การงดหรือลดอากรขาออกที่เรียกเก็บตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรสำหรับผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ผู้ได้รับการส่งเสริมหรือประกอบได้ภายในกำหนดระยะเวลาที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร

4. การงดหรือลดภาษีการค้าในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมเป็นผู้ส่งออกซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ตนเป็นผู้ผลิตภายในกำหนดระยะเวลาที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร

ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมประสบปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินการที่ผู้ได้รับการส่งเสริม เช่น ปัญหาการถูกทุบตลาดหรือการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมของผลิตภัณฑ์ชนิดเดียวกันจากต่างประเทศ ปัญหาโครงสร้างอัตราหรือวิธีการจัดเก็บภาษีอากร ค่าบริการหรือค่าธรรมเนียมที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการต่าง ๆ คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจะดำเนินการพิจารณาให้ความคุ้มครองแก่กิจการที่ได้รับการส่งเสริมตามที่เห็นสมควรแล้วแต่กรณี ซึ่งมาตรการในการให้ความคุ้มครองอาจแยกได้เป็น 2 ประการคือ

1. เสนอความเห็นไปยังหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องให้ความคุ้มครองโดยการที่เพิ่มอากรขาเข้าแก่ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปจากต่างประเทศ

2. ในกรณีที่จำเป็นเพื่อให้ความคุ้มครองกิจการของผู้ได้รับการส่งเสริม คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจะกำหนดค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับการนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์เดียวกัน คล้ายคลึงกันหรือทดแทนกันได้กับที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบในอัตราที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินร้อยละห้าสิบของราคารวมค่าประกันภัยและค่าขนส่งนอกประเทศของผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์นั้นและคราวละไม่เกิน 1 ปี

ในบางกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า การกำหนดค่าธรรมเนียมพิเศษดังกล่าวยังไม่เป็นการเพียงพอสำหรับการให้ความคุ้มครองแก่กิจการของผู้ได้รับการส่งเสริม ก็จะทำให้กระทรวงพาณิชย์ ห้ามนำเข้าผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์เดียวกัน คล้ายคลึงกัน หรือทดแทนกันได้กับที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบเข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง

การลงทุนจากต่างประเทศ

การลงทุนจากต่างประเทศ มี 2 ชนิด

1. การลงทุนโดยการซื้อหุ้น การลงทุนชนิดนี้มีความหมายกว้างกว่าการลงทุน โดยการซื้อหุ้นของบริษัทตามธรรมดา แต่รวมไปถึงการซื้อพันธบัตรและการกู้ยืมของธนาคารในรูปของเงินตราต่างประเทศด้วย แม้ว่าการลงทุนชนิดนี้จะไม่ใช่การสร้างทรัพย์สินใหม่ ๆ ตามความหมายของการลงทุนทางเศรษฐศาสตร์ แต่ก็เป็นการลงทุนที่มีความสำคัญมาก เพราะมีการไหลเข้าของเงินทุนเป็นจำนวนมาก ซึ่งบางครั้งอาจจะมากกว่าการลงทุนโดยตรงเสียอีก

2. การลงทุนโดยตรงเป็นการลงทุนที่สร้างทรัพย์สินประเภททุนใหม่ ๆ ขึ้นโดยทรัพย์สินนี้ทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นของนักลงทุนต่างประเทศ การลงทุนชนิดนี้มีสภาพคล่องกว่าและเปลี่ยนแปลงยากกว่าการลงทุนโดยการซื้อหุ้น

ประโยชน์ของการลงทุนจากต่างประเทศ

ผลประโยชน์ที่ประเทศเจ้าบ้านจะได้รับจากนักลงทุนต่างประเทศ พอสรุปได้ดังนี้ คือ

1. ผลของการลงทุนจากต่างประเทศ คือ มีเงินทุนไหลเข้า (Capital inflow) ซึ่งจะมีส่วนช่วยทำให้ดุลการชำระเงินของเราดีขึ้น

2. มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่จะแพร่หลายออกไปสู่กิจการผลิตอื่นในลักษณะการผลิตวิธีใหม่ หรือวิธีการจัดการธุรกิจใหม่ ๆ สิ่งเหล่านี้มักจะติดเข้ามากับเครื่องจักร อุปกรณ์ และวิธีการบริหารงานที่ผู้ลงทุนชาวต่างประเทศนำเข้ามา

3. นักลงทุนจากต่างประเทศมักมีบทบาทในกิจการประเภทบุกเบิก (Pioneer) คือกล้าเสี่ยงในกิจการที่นักธุรกิจในประเทศยังไม่กล้าทำ

4. การลงทุนในธุรกิจที่มีการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้าจะมีส่วนช่วยประหยัดเงินตราที่ต้องสูญเสียไปจากการสั่งซื้อสินค้าจากต่างประเทศ ขณะเดียวกันก็มีส่วนในการนำทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมากมายในประเทศขึ้นมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. การลงทุนในธุรกิจที่มีการผลิตเพื่อการส่งออกจะทำให้เราได้รับเงินตราต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น

6. แรงงานในท้องถิ่นจะได้รับการเรียนรู้วิธีการบริหารกิจการแบบใหม่ ๆ ตลอดจนมีโอกาสเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ได้ ขณะเดียวกันก็มีส่วนช่วยเพิ่มการจ้างงานขึ้นในประเทศด้วย

ผลเสียของการลงทุนจากต่างประเทศ

แม้ว่าการลงทุนจากต่างประเทศจะมีผลประโยชน์แก่ท้องถิ่นที่ได้รับการลงทุนอย่างมากมายดังที่กล่าวมาแล้ว แต่เมื่อพิจารณาถึงผลเสีย หรือต้นทุนที่ประเทศเจ้าบ้านต้องเสียให้แก่นักลงทุนชาวต่างประเทศแล้วพอสรุปได้ดังนี้คือ

1. เมื่อนักลงทุนชาวต่างประเทศดำเนินงานได้รับผลกำไรแล้ว แทนที่จะนำผลกำไรไปลงทุนโดยขยายกิจการต่อไป กลับส่งผลกำไรไปประเทศของตน ในรูปของเงินปันผล ดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียมลิขสิทธิ์เงินเดือนของพนักงานชาวต่างประเทศ

2. ธุรกิจที่ดำเนินงานโดยนักลงทุนจากต่างประเทศมักจ่ายเงินค่าตอบแทนแก่พนักงานในอัตราสูงกว่าธุรกิจที่ดำเนินการงานโดยบุคคลในท้องถิ่น จึงมักได้พนักงานที่มีความสามารถสูงโดยการซื้อตัวไป ซึ่งทำให้ธุรกิจในท้องถิ่นเสียเปรียบเพราะขาดพนักงานที่มีความสามารถในการดำเนินงาน

3. ประเทศเจ้าบ้านจะต้องสูญเสียภาษีอากรที่ควรได้รับบางส่วนหรือทั้งหมดไป ทั้งนี้เป็นเพราะการใช้มาตรการส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ โดยการงดเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากรสำหรับสินค้าทุนหรือวัตถุดิบที่จำเป็นต้องนำเข้าจากต่างประเทศ และมีเหตุผลที่เชื่อถือได้ว่า นักลงทุนต่างประเทศได้ใช้วิธีการบางอย่างในการตั้งราคาวัตถุดิบหรือส่วนประกอบนี้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศให้มีราคาสูงกว่าปกติ ทั้งนี้ เพื่อให้กำไรส่วนใหญ่อยู่ในประเทศของตน

4. ถึงแม้จะมีการถ่ายทอดเทคโนโลยีและวิธีการบริหารงานให้แก่พนักงานของบริษัทซึ่งเป็นคนท้องถิ่นก็ตาม แต่เทคโนโลยีเหล่านั้นเป็นเพียงเทคโนโลยีระดับกลางเท่านั้น ทั้งนี้เพราะเทคโนโลยีระดับสูงซึ่งมีความยุ่งยากซับซ้อนมากเขาจะใช้วิศวกรจากต่างประเทศของเขาดำเนินการควบคุมเอง นอกจากนั้นการตัดสินใจและการกำหนดนโยบายหลักก็ยังคงอยู่ในการควบคุมของผู้ลงทุนต่างประเทศ

วิวัฒนาการของกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนของประเทศไทย

การส่งเสริมการลงทุนโดยการให้สิทธิและประโยชน์เป็นสิ่งจูงใจแก่กิจการที่รัฐเห็นว่าสำคัญและจำเป็นต่อเศรษฐกิจของประเทศ ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือของรัฐในการเร่งรัดการขยายตัวทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะด้านอุตสาหกรรมเป็นครั้งแรกในประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ. 2497 โดยการประกาศใช้ “พระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม พ.ศ. 2497”

กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนได้รับการปรับปรุงแก้ไขหลายครั้ง เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์และความต้องการของประเทศตลอดเวลา อย่างไรก็ตาม หลักการและระบบการส่งเสริมการลงทุนก็ไม่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมาก

นับแต่แรกเริ่มจนถึงปัจจุบันได้มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนตามลำดับดังนี้

1. พระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม พ.ศ. 2497
2. ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 33 พ.ศ. 2501 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 47 พ.ศ. 2502
3. พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม พ.ศ. 2503
4. พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม พ.ศ. 2505 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
 - พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม พ.ศ. 2508
 - พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม พ.ศ. 2511
5. ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 27 พ.ศ. 2515
6. พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520

พระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม พ.ศ. 2497

1. เหตุผล “กิจการอุตสาหกรรมเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในการเศรษฐกิจของชาติ ซึ่งจะต้องส่งเสริมให้เกิดขึ้นและก้าวหน้าต่อไปโดยด่วน แต่รัฐย่อมไม่อยู่ในฐานะที่จะทำกิจการอุตสาหกรรมเสียเองหมดทุกอย่าง ในกรณีที่เอกชนจะทำกิจการอุตสาหกรรมนั้น บางอย่างถ้ารัฐไม่เข้าไปช่วยเหลือค้าชู เอกชนก็ไม่อาจจะกระทำให้สำเร็จตลอดไปได้ หรือจะขยายก้าวหน้าออกไปก็ไปไม่ตลอด เพราะมีอุปสรรคอันจะทำให้ต้องขาดทุนล้มเลิกไปเสียแต่ในระยะต้น ด้วยเหตุต่าง ๆ หรือแข่งขันสู้อุตสาหกรรมอย่างเดียวกับของต่างประเทศไม่ได้ และนอกจากนี้เมื่อเอกชนโดยเฉพาะชาวต่างประเทศมาทำกิจการอุตสาหกรรมแล้วไม่มีอะไรเป็นหลักประกันว่าเขาจะถอนทุนคืนและแบ่งกำไรกลับประเทศของเขาได้เช่นนี้ ก็ย่อมไม่มีการลงทุนของต่างประเทศในประเทศเรา กิจการ

อุตสาหกรรมหลายอย่างต้องการลงทุนจำนวนมาก ต้องการคนชำนาญงานอย่างสูง ซึ่งประเทศเรา
ในขณะนี้ยังต้องอาศัยต่างประเทศอยู่ เมื่อมีหลักประกันมั่นคงจนถึงออกเป็นกฎหมายบังคับไว้ที่จะ
ให้เขาได้รับผลประโยชน์จากการลงทุนเช่นนี้ ก็ย่อมเป็นทางชักจูงให้มีการลงทุนจากต่างประเทศใน
กิจการอุตสาหกรรม

ดังนั้น ก็ย่อมเป็นทางให้กิจการอุตสาหกรรมในประเทศเกิดขึ้นหรือขยายที่มีอยู่แล้วให้
ก้าวหน้าใหญ่โตเป็นผลดีในการเศรษฐกิจของชาติต่อไป”

2. การบริหาร

ชื่อคณะกรรมการ “คณะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรม”

องค์ประกอบ (1) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นประธาน

(2) กรรมการที่กำหนดโดยตำแหน่งตามกฎหมาย 9 คน ได้แก่ รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลังหรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
อุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงเกษตร ผู้แทนกระทรวงสหกรณ์

(3) กรรมการที่แต่งตั้งโดยคณะรัฐมนตรีอีกไม่น้อยกว่า 2 คน แต่ไม่
เกิน 4 คน

อำนาจหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการส่งเสริม โดยคณะรัฐมนตรีเป็นผู้
พิจารณาอนุมัติให้สิทธิและประโยชน์แก่ผู้ได้รับการส่งเสริม

3. กิจการที่อยู่ในข่ายส่งเสริม การผลิตภัณฑ์ชนิดไม่ว่าจะใช้เครื่องจักร หรือแรงคน และ
ให้หมายความรวมถึงอุตสาหกรรมเกษตร อุตสาหกรรมขนส่ง อุตสาหกรรมท่องเที่ยว และ
กิจการอื่น ซึ่งจะได้มีพระราชกฤษฎีการะบุให้เป็นการอุตสาหกรรม

4. สิทธิประโยชน์ ที่ให้มีดังนี้

4.1 งดหรือลดอากรขาเข้าเครื่องจักร

4.2 งดหรือลดภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากรในระยะเวลาอันจำกัด

4.3 งดหรือลดอากรขาเข้าวัตถุดิบในระยะเวลาจำกัด

4.4 งดหรือลดภาษีศุลกากรขาออกสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ส่งออก

4.5 ให้แลกเปลี่ยนตราต่างประเทศสำหรับซื้อเครื่องจักรที่จำเป็น

4.6 ให้ส่งเงินออกนอกประเทศได้

4.7 ให้นำช่างฝีมือหรือชำนาญการเข้าประเทศได้

5. การได้รับความคุ้มครอง โดยการห้ามนำสินค้าชนิดเดียวกันเข้าประเทศ และการ
ระงับการอนุญาตตั้งโรงงานใหม่

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 33 พ.ศ. 2501

1. เหตุผล “โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม พ.ศ. 2497 มีบทบัญญัติไม่รัดกุมเพียงพอ ยังเป็นอุปสรรคแก่การดำเนินงานเพราะความล่าช้าในพิธีการ และยังไม่ให้ความสะดวกเพียงพอจะชักจูงใจให้เอกชนทั้งไทยและต่างประเทศลงทุนประกอบการอุตสาหกรรมขึ้นในประเทศไทย คณะปฏิวัติเห็นว่าควรให้มีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่ว่านี้เสียใหม่ ในเมื่อได้มีสภาพบัญญัติขึ้นแล้ว แต่เพื่อให้กิจการได้ดำเนินไปด้วยความเหมาะสมในขณะนี้ จึงเห็นสมควรให้มีข้อกำหนดบางประการเพื่อเป็นการส่งเสริมอุตสาหกรรมภายในประเทศให้มีขึ้นโดยรวดเร็ว เพื่อนำความเจริญก้าวหน้ามาสู่ประเทศชาติ”

2. การบริหาร

ชื่อคณะกรรมการ “คณะกรรมการที่ปรึกษาเศรษฐกิจ” ซึ่งหัวหน้าคณะปฏิวัติเป็นผู้แต่งตั้ง
อำนาจหน้าที่ ให้การส่งเสริมการลงทุนตามประกาศนี้

3. อำนาจหน้าที่อยู่ในข่ายส่งเสริม กิจการอุตสาหกรรมประเภทใดบ้างที่จะได้รับการส่งเสริม นั้น ๆ จะได้ออกประกาศเป็นคราว ๆ

4. ผู้ได้รับการส่งเสริม บุคคลธรรมดาคนเดียวก็ดี หลายคนร่วมมือก็ดี หรือนิติบุคคลไม่ว่าจะเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนไม่ว่าจะเป็นไทยหรือต่างประเทศมีสิทธิ์เท่าเทียมกัน

5. สิทธิและประโยชน์ ที่ให้มีดังนี้

5.1 ให้งดอากรขาเข้าเครื่องจักร

5.2 ยกเว้นภาษีเงินได้ไม่ต่ำกว่า 2 ปี และไม่เกิน 5 ปี

5.3 ให้ส่งผลิตภัณฑ์ออกนอกประเทศ

5.4 ให้นำเงินออกนอกประเทศ

5.5 ให้นำช่างฝีมือและผู้ชำนาญการเข้าประเทศ

5.6 งดหรือลดภาษีขาเข้าวัสดุจำเป็น

5.7 งดหรือลดภาษีขาออกสำหรับผลิตภัณฑ์ส่งออก

6. การได้รับความคุ้มครอง

6.1 ชี้อกรขาเข้าหรือภาษีการค้าสินค้าที่นำเข้า

6.2 ห้ามประกอบกิจการชนิดเดียวกันภายในระยะอันเหมาะสม

7. การให้หลักประกัน

7.1 รัฐจะไม่ตั้งโรงงานอุตสาหกรรมขึ้นใหม่เพื่อแข่งขัน

7.2 รัฐจะไม่โอนกิจการอุตสาหกรรมของเอกชนมาเป็นของรัฐ

8. สาระสำคัญของการปรับปรุงแก้ไข

8.1 เพิ่มให้หลักประกันแก่ผู้ลงทุน

8.2 กำหนดระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้ 2-5 ปี

ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 47 พ.ศ. 2502

1. เหตุผล “เนื่องจากประมวลกฎหมายที่ดิน นิติบุคคลที่จดทะเบียนแล้วและมีผู้ถือหุ้น และทุนส่วนใหญ่เป็นคนต่างด้าว จะถือกรรมสิทธิ์ที่ดินเพื่อการอุตสาหกรรมได้เพียง 10 ไร่เท่านั้น แต่การประกอบอุตสาหกรรมขนาดใหญ่อาจต้องใช้ที่ดินเป็นจำนวนมาก เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีการลงทุนประกอบอุตสาหกรรมในประเทศให้มากขึ้น จึงให้เพิ่มเติมสิทธิและประโยชน์ดังกล่าว”

2. สาระสำคัญของ การปรับปรุงแก้ไข

2.1 เพิ่มสิทธิและประโยชน์ในการถือกรรมสิทธิ์ที่ดินแก่คนต่างด้าว

พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม พ.ศ. 2503

1. เหตุผล “โดยที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะส่งเสริมอุตสาหกรรมของประเทศเพื่อการพัฒนา เศรษฐกิจของชาติและเพื่อให้คนไทยมีความรู้ความชำนาญในกิจการอุตสาหกรรมต่าง ๆ จึง เป็นการสมควรที่จะจัดให้มีมาตรการเพื่อให้มีทุนประกอบอุตสาหกรรมที่มาจากต่างประเทศและ โดยที่กฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบันยังไม่เหมาะสมและรัดกุม จึงเป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมาย เกี่ยวกับการนี้เสียใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น”

2. การบริหาร

2.1 ชื่อคณะกรรมการ “คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม เรียกโดยย่อว่า กทอ.”

องค์ประกอบ (1) ประธานกรรมการและกรรมการอื่นอีก 35 คน ซึ่งแต่งตั้งโดยคณะ รัฐมนตรี

(2) กรรมการโดยตำแหน่งตามกฎหมาย 13 คน ได้แก่ ผู้ว่าการ ธนาคารแห่งประเทศไทย ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงเกษตร ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวง เศรษฐกิจการ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมสรรพากร และ อธิบดีกรมศุลกากร

อำนาจหน้าที่ ส่งเสริมการลงทุนตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้

2.2 คณะกรรมการบริหาร

องค์ประกอบ ประธานกรรมการส่งเสริมการลงทุนและกรรมการบริหารอื่น ๆ อีก 8 คน ซึ่งแต่งตั้งโดยคณะรัฐมนตรี

อำนาจหน้าที่ มีหน้าที่ดำเนินกิจการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการส่งเสริมการ ลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมและปฏิบัติงานธุรการอื่น ๆ

3. กิจการที่อยู่ในข่ายส่งเสริม กิจการอุตสาหกรรมที่อยู่ในข่ายที่อาจได้รับการส่งเสริมตามความในพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งอาจรวมถึงการเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ การประมง การขนส่ง และการจัดให้ความสะดวกหรือส่งเสริมการท่องเที่ยว ทั้งนี้ ตามที่จะได้มีกฎกระทรวงระบุประเภทขนาดหรือเงื่อนไขไว้

4. ผู้ได้รับการส่งเสริม บุคคลซึ่งประกอบกิจการอุตสาหกรรม

5. สิทธิและประโยชน์ ที่ให้มาดังนี้

5.1 ให้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดิน

5.2 งดเว้นการเสียอากรขาเข้าเครื่องจักร

5.3 ยกเว้นภาษีเงินได้เป็นเวลา 5 ปี

5.4 ให้นำหรือส่งเงินออกนอกประเทศ

5.5 ให้นำช่างฝีมือหรือผู้ชำนาญการเข้าประเทศ

5.6 ให้ส่งผลิตภัณฑ์ออกนอกราชอาณาจักร

5.7 งดหรือลดอากรขาออกสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ส่งออก

5.8 งดหรือลดอากรขาเข้าสำหรับวัสดุ เครื่องมือและเครื่องใช้ รวมทั้งโครงโรงงาน

สำเร็จรูปที่จำเป็นต้องใช้ในกิจการอุตสาหกรรม

6. การได้รับความคุ้มครอง

6.1 ห้ามนำผลิตภัณฑ์และผลิตผลชนิดเดียวกันเข้าประเทศ

6.2 ขึ้นอากรขาเข้าสำหรับผลิตภัณฑ์และผลิตผลชนิดเดียวกัน

7. การให้หลักประกัน

7.1 รัฐจะไม่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมขึ้นใหม่แข่งขัน

7.2 รัฐจะไม่โอนกิจการอุตสาหกรรมของเอกชนมาเป็นของรัฐ

8. สาระสำคัญของ การปรับปรุงแก้ไข

8.1 แต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมเป็นครั้งแรก

8.2 กำหนดกิจการอุตสาหกรรมที่อยู่ในข่ายส่งเสริม

8.3 กำหนดระยะเวลายกเว้นภาษีเงินได้เป็น 5 ปี

8.4 ให้ความคุ้มครองโดยการห้ามนำผลิตภัณฑ์ชนิดเดียวกันเข้าประเทศ

พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม พ.ศ. 2505

1. เหตุผล "เพื่อที่จะให้มีผู้ลงทุนประกอบกิจการอุตสาหกรรมมากขึ้น ด้วยการบัญญัติกฎหมายให้สิทธิประโยชน์แก่ผู้ที่จะมาลงทุนเพิ่มขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุนให้เป็นไปโดยสะดวกและรวดเร็ว จึงต้องยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการนี้เสีย และบัญญัติขึ้นใหม่ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์นั้น"

2. การบริหาร

2.1 ชื่อคณะกรรมการ “คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม” เรียกโดยย่อว่า กทอ.

องค์ประกอบ มีประธานกรรมการและกรรมการอื่นอีก 15 คน และที่ปรึกษา 7 คน ซึ่งแต่งตั้งโดยคณะรัฐมนตรี

อำนาจหน้าที่ เกี่ยวกับการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมตาม พ.ร.บ. นี้

2.2 คณะกรรมการบริหาร

องค์ประกอบ ประธานกรรมการส่งเสริมการลงทุนและกรรมการบริหารอื่น ๆ อีก 6 คน ซึ่งแต่งตั้งโดยคณะรัฐมนตรี

อำนาจหน้าที่ มีหน้าที่ดำเนินกิจการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมและปฏิบัติงานธุรการอื่น ๆ

3. กิจการที่อยู่ในข่ายส่งเสริม การอุตสาหกรรม การเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ การประมง การขนส่ง และการจัดให้ความสะดวกหรือการส่งเสริมการท่องเที่ยว กิจการอุตสาหกรรมที่อาจได้รับการส่งเสริมตามพระราชบัญญัตินี้อาจแบ่งเป็น 3 จำพวก คือ

3.1 กิจการอุตสาหกรรม จำพวก ก.

3.2 กิจการอุตสาหกรรม จำพวก ข. ตามที่ระบุประเภทและขนาดในกฎกระทรวง

3.3 กิจการอุตสาหกรรม จำพวก ค.

4. ผู้ได้รับการส่งเสริม บุคคลซึ่งประกอบกิจกรรมอุตสาหกรรม

5. สิทธิและประโยชน์ ที่ให้มีดังนี้

5.1 ให้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดิน

5.2 งดเว้นอากรขาเข้าและภาษีการค้าสำหรับเครื่องจักร

5.3 ยกเว้นภาษีเงินได้เป็นเวลา 5 ปี แต่ไม่ให้นำกำไรจากการ

5.4 ให้นำหรือส่งเงินออกนอกประเทศ

5.5 ให้นำช่างฝีมือหรือผู้ชำนาญการเข้าประเทศ

5.6 ให้ส่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลออกนอกประเทศ

5.7 งดเว้นอากรขาเข้าและภาษีการค้าวัตถุดิบสำหรับกิจการ จำพวก ก. เป็นเวลา 5 ปี

5.8 งดอากรขาเข้าและภาษีการค้าวัตถุดิบกึ่งหนึ่งสำหรับกิจการ จำพวก ข. เป็นเวลา

5 ปี

5.9 งดอากรขาเข้าและภาษีการค้าวัตถุดิบหนึ่งในสามสำหรับกิจการ จำพวก ค. เป็น

เวลา 5 ปี

5.10 งดหรือลดอากรขาออกและภาษีการค้าผลิตภัณฑ์ที่ส่งออก

6. การได้รับความคุ้มครอง
 - 6.1 การห้ามนำผลิตภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เดียวกันเข้าประเทศ
 - 6.2 การขึ้นอากรขาเข้าผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์เดียวกัน
7. การให้หลักประกัน
 - 7.1 รัฐจะไม่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมขึ้นใหม่แข่งขันกับเอกชน
 - 7.2 รัฐจะไม่โอนกิจการของเอกชนมาเป็นของรัฐ
8. สาระสำคัญของการปรับปรุงแก้ไข
 - 8.1 ลดจำนวนกรรมการจาก 35 คน เหลือ 22 คน
 - 8.2 ลดจำนวนกรรมการบริหารจาก 8 คน เหลือ 6 คน
 - 8.3 แบ่งกิจการอุตสาหกรรมเป็น 3 จำพวก
 - 8.4 ยกเว้นภาษีการค้าเครื่องจักร
 - 8.5 ไม่ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ในกรณีขยายกิจการ
 - 8.6 ยกเว้นภาษีขาเข้าวัตถุดิบสำหรับกิจการ จำพวก ก. เป็นเวลา 5 ปี
 - 8.7 ลดภาษีขาเข้าและภาษีการค้าวัตถุดิบกึ่งหนึ่งสำหรับกิจการ จำพวก ข. เป็นเวลา

5 ปี

8.8 ลดภาษีขาเข้าและภาษีการค้าวัตถุดิบหนึ่งในสามสำหรับกิจการ จำพวก ค. เป็นเวลา 5 ปี

พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม พ.ศ. 2505 แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. พ.ศ. 2508 (ฉบับที่ 2)

1. เหตุผล “ตามกฎหมายในปัจจุบันการบริหารงานส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมได้กระทำในรูปคณะกรรมการบริหาร ไม่มีฐานะเป็นกรมในราชการเป็นเหตุให้เกิดความขัดข้องและไม่สะดวกต่อการบริหารกิจการให้เป็นไปด้วยดี จึงสมควรปรับปรุงวิธีการบริหารงานส่งเสริมการลงทุนฯ เสียใหม่ โดยจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมขึ้น มีฐานะเป็นกรมในราชการ และยกเลิกคณะกรรมการบริหารส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม”

2. สาระสำคัญของการปรับปรุงแก้ไข

2.1 ยกเลิกคณะกรรมการบริหาร

2.2 จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมเรียก

โดยย่อว่า สำนักงาน กทอ.

2.3 เพิ่มตำแหน่งรองประธานกรรมการ

2.4 เลขาธิการสำนักงานเป็นกรรมการและเลขานุการโดยตำแหน่ง

พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม พ.ศ. 2505 แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. พ.ศ. 2511 (ฉบับที่ 3)

1. เหตุผล “เนื่องจากการหาที่ดินเพื่อการอุตสาหกรรมในท้องที่ที่เหมาะสมและในราคาพอสมควรเป็นปัญหาสำคัญสำหรับผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรมอยู่เป็นอันมาก เมื่อมีเอกชนสนใจลงทุนในเรื่องนี้ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการลงทุนในกิจการอุตสาหกรรมจึงสมควรให้การจัดและปรับปรุงที่ดินโดยการซื้อ เช่าซื้อ หรือเช่า ให้เป็นแหล่งอุตสาหกรรมเพื่อให้ความสะดวกและส่งเสริมการประกอบกิจการอุตสาหกรรมเป็นกิจการอุตสาหกรรมที่อาจได้รับการส่งเสริม”

2. สาระสำคัญของการปรับปรุงแก้ไข

2.1 เหตุผล “กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมยังมีบทบัญญัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการกำหนด ประเภท ขนาด และเงื่อนไข ของกิจการอุตสาหกรรมที่จะให้การส่งเสริม วิธีการและเงื่อนไขในการขอรับการส่งเสริมเงื่อนไขในการให้การส่งเสริมจสิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากรที่จะให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมไม่เหมาะสมและรัดกุม ทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ และเป็นอุปสรรคในการส่งเสริมการลงทุน สมควรปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวให้เหมาะสมกับภาวะการณ์และความต้องการของประเทศชาติ”

2. การบริหารคณะกรรมการและสำนักงาน

2.1 ชื่อคณะกรรมการ “คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน” เรียกโดยย่อว่า กทท.

องค์ประกอบ (1) ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการและกรรมการอื่นอีก 12 คน ที่ปรึกษา 7 คน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง

(2) เลขาธิการสำนักงานเป็นกรรมการและเลขานุการโดยตำแหน่ง

อำนาจหน้าที่ ให้การส่งเสริมการลงทุนตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับนี้

2.2 สำนักงาน “สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน”

3. กิจการที่อยู่ในข่ายส่งเสริม ต้องเป็นกิจการที่สำคัญและจำเป็นแก่การเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เช่น การขนส่ง การประมง การกลสีกรรม การเลี้ยงสัตว์ การอุตสาหกรรม การผลิตเพื่อส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ การค้าเพื่อส่งออก การจัดให้ความสะดวกหรือส่งเสริมเกี่ยวกับการท่องเที่ยว การจัดและปรับปรุงที่ดินให้เป็นแหล่งอุตสาหกรรมเพื่อให้ความสะดวกและส่งเสริมการประกอบอุตสาหกรรม การจัดบริการซ่อมเครื่องจักรที่ใช้ในการประกอบกิจการตามที่กล่าวมาแล้วด้วย แต่ไม่หมายความรวมถึงกิจการธนาคารกิจการสถาบันการเงิน และกิจการค้าตามปกติ โดยให้คณะกรรมการประกาศกำหนดประเภทและขนาดของกิจการที่จะให้การส่งเสริม

4. ผู้ได้รับการส่งเสริมต้องเป็นบริษัทจำกัดหรือสหกรณ์

5. สิทธิประโยชน์ ที่ให้มีดังนี้

5.1 ให้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดิน

5.2 ให้นำช่างฝีมือหรือผู้ชำนาญการเข้าประเทศได้

5.3 งดเว้นอากรขาเข้าและภาษีการค้าเครื่องจักร และในกรณีที่เครื่องจักรผลิตในประเทศให้ผู้ผลิตหรือผู้ขายของดังกล่าวให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมเป็นผู้ได้รับงดเว้นภาษีการค้า

5.4 ยกเว้นภาษีเงินได้ไม่น้อยกว่า 3 ปี แต่ไม่เกิน 8 ปี ในกรณีที่ เป็นบริษัทจดทะเบียนในต่างประเทศ จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้เฉพาะประเทศที่มีสัญญาว่าด้วยการเว้นการเก็บภาษีซ้อนเท่านั้น

5.5 สิทธิพิเศษสำหรับเขตส่งเสริม

- ลดอากรขาเข้าและเก็บภาษีการค้าไม่เกินกึ่งหนึ่งสำหรับวัตถุดิบนำเข้าเป็นเวลา 5 ปี

- ลดภาษีการค้าสำหรับการขายผลิตภัณฑ์ไม่เกินร้อยละ 90 เป็นเวลา 5 ปี

- ให้หักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปา สองเท่าเพื่อคำนวณภาษีเงินได้

- ให้หักเงินลงทุนในการติดตั้งหรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกจากกำไร

สิทธิได้ไม่เกินร้อยละ 25 ของเงินที่ลงทุนในการนั้น

- ลดภาษีเงินได้ร้อยละ 50 ของเงินที่ลงทุนในการนั้น

- ลดภาษีเงินได้ร้อยละ 50 เป็นเวลา 5 ปี เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามข้อ 5.4

5.6 สิทธิพิเศษสำหรับกิจการส่งออก

- งดเว้นอากรขาเข้าและภาษีการค้าวัตถุดิบ

- งดเว้นอากรขาเข้าและภาษีการค้าสำหรับของที่นำมาเพื่อส่งกลับออกไป

- งดเว้นอากรขาออกและภาษีการค้าสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ส่งออก

- อนุญาตให้หักเงินได้พึงประเมินในการเสียภาษีเงินได้เป็นจำนวนเท่ากับร้อยละ

2 ของรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการส่งออกปีก่อนในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมซื้อวัตถุดิบในประเทศให้ผู้ผลิตหรือผู้ขายของดังกล่าวได้รับงดเว้นภาษีการค้า

6. การได้รับความคุ้มครอง

6.1 การห้ามผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลเข้าประเทศ

6.2 การขึ้นอากรขาเข้าสำหรับผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่นำเข้า

6.3 อาจกำหนดค่าธรรมเนียมพิเศษไม่เกินร้อยละ 50 สำหรับผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่นำเข้าได้คราวละ 1 ปี

7. การให้หลักประกัน

- 7.1 รัฐจะไม่ประกอบกิจการขึ้นใหม่แข่งขันกับผู้ได้รับการส่งเสริม
- 7.2 รัฐจะไม่โอนกิจการของผู้ได้รับการส่งเสริมมาเป็นของรัฐ
- 7.3 ให้นำหรือส่งเงินออกนอกประเทศ
- 7.4 อนุญาตให้ส่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลออกได้เสมอไป

8. สาระสำคัญของ การปรับปรุงแก้ไข

- 8.1 ตัดคำว่า เพื่อกิจการอุตสาหกรรมออกจากชื่อคณะกรรมการและสำนักงาน
- 8.2 กำหนดคุณสมบัติของผู้ได้รับการส่งเสริมต้องเป็นบริษัทจำกัดหรือสหกรณ์
- 8.3 ยกเว้นภาษีการค้าให้แก่ผู้ผลิตหรือผู้ขายเครื่องจักรแก่ผู้ได้รับการส่งเสริม
- 8.4 กำหนดระยะเวลายกเว้นภาษีเงินได้เป็น 3-8 ปี
- 8.5 กำหนดสิทธิพิเศษสำหรับเขตส่งเสริม
- 8.6 กำหนดสิทธิพิเศษสำหรับกิจการส่งออก
- 8.7 ให้การคุ้มครองโดยกำหนดค่าธรรมเนียมพิเศษ

พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520

1. เหตุผล “เนื่องจากสภาพและความต้องการทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศได้เปลี่ยนแปลงไป ทำให้การดำเนินงานส่งเสริมการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนปัจจุบัน ไม่สามารถสนองความต้องการของประเทศในด้านการเร่งรัดการลงทุนเพื่อประโยชน์ในการสร้างงาน การเพิ่มรายได้ และการกระจายรายได้ให้แก่ประชาชนได้ดีพอ จำเป็นต้องปรับปรุงกฎหมายในเรื่องนี้เสียใหม่เพื่อให้ความมั่นใจแก่ผู้ลงทุนโดยการกำหนดระบบ การให้สิทธิและประโยชน์ที่เหมาะสมสำหรับการจูงใจให้มีการลงทุนในกิจการที่รัฐให้ความสำคัญและประสงค์จะส่งเสริมให้มีการคุ้มครองกิจการที่รัฐให้การส่งเสริมที่ทันต่อเหตุการณ์ และให้มีกลไกการบริหารงานส่งเสริมการลงทุนของรัฐที่สามารถอำนวยความสะดวกและขจัดอุปสรรคในการลงทุนจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น”

2. การบริหาร คณะกรรมการและสำนักงาน

2.1 ชื่อคณะกรรมการ เรียกว่า “คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน”

องค์ประกอบ (1) นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นรองประธานกรรมการและกรรมการอื่นอีกไม่เกิน 10 คน และที่ปรึกษา 5 คน ซึ่งแต่งตั้งโดยนายกรัฐมนตรี

(2) เลขาธิการสำนักงานเป็นกรรมการและเลขานุการโดยตำแหน่ง
อำนาจหน้าที่ ให้การส่งเสริมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520”

2.2 สำนักงาน “สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน” จัดให้มีศูนย์บริการ

ลงทุนสำหรับผู้สนใจลงทุนและผู้ลงทุนในการจัดให้ได้มาซึ่งการอนุญาตและการให้ใช้บริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการลงทุน ซึ่งรวมถึงการอำนวยความสะดวกและให้ความช่วยเหลือแก่ผู้สนใจลงทุนในการเตรียมโครงการลงทุนการหาผู้ร่วมทุนและการดำเนินการตามโครงการลงทุน

3. กิจการที่อยู่ในข่ายส่งเสริม ต้องเป็นกิจการที่สำคัญและเป็นประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจสังคมและความมั่นคงของประเทศ กิจการผลิตเพื่อส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศกิจการที่ใช้ทุน แรงงาน หรือบริการในอัตราสูง หรือกิจการที่ใช้ผลิตผลการเกษตร หรือทรัพยากรธรรมชาติเป็นวัตถุดิบ ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่ากิจการนั้นยังไม่มีในราชอาณาจักรหรือมีในราชอาณาจักรไม่เพียงพอ หรือกรรมวิธีการผลิตยังไม่ทันสมัย

ให้คณะกรรมการประกาศกำหนดประเภทและขนาดของกิจการที่จะให้การส่งเสริมโดยกำหนดเงื่อนไขในการให้การส่งเสริมไว้ด้วยก็ได้

4. ผู้ได้รับการส่งเสริมต้องเป็นบริษัท มูลนิธิ หรือสหกรณ์ ที่จัดตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

5. สิทธิและประโยชน์ ที่ให้มีดังนี้

5.1 ให้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดิน

5.2 งดหรือลดหย่อนอากรขาเข้าและภาษีการค้าร้อยละ 50 สำหรับเครื่องจักรนำเข้า

5.3 อาจได้รับการลดหย่อนอากรขาเข้าและภาษีการค้าวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นไม่เกินร้อยละ 90 มีกำหนดเวลาราวละ 1 ปี

5.4 อาจได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้เป็นเวลา 3-8 ปี และอนุญาตให้นำผลขาดทุนไปหักออกจากกำไรสุทธิภายหลังระยะเวลาที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ มีกำหนดเวลาไม่เกิน 5 ปี

5.5 ได้รับการยกเว้นไม่ต้องนำค่ากู้ดิวลิส์ ลิขสิทธิ์ หรือค่าสิทธิอื่นอย่างอื่นไปรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้เป็นเวลา 5 ปี

5.6 ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำเงินปันผลจากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนไปรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ตลอดระยะเวลาที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้

สรุป

เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศที่เปิดประตูการค้าอย่างเสรีมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานจนกระทั่งทุกวันนี้ เป็นเหตุให้ใครจะซื้อเรือไปค้า ชีมาไปขาย หรือชนชาติไหนจะเข้ามาซื้อถูกขายแพงอย่างไรก็ได้ สุดแต่อัธยาศัย จึงกลายเป็นว่าในประเทศไทยเวลานี้กลายเป็นตลาดการค้าที่ต่างชาติสามารถเข้ายึดครองตลาดการค้าได้อย่างเสรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งญี่ปุ่น ซึ่งไทยค้าขายด้วยมากที่สุด ขาดดุลการค้ามากที่สุดและเป็นหนี้เป็นสินมากที่สุด ประกอบกับที่ญี่ปุ่นมีความเชี่ยวชาญในการค้า และจัดเจนในการนำสินค้าออกไปขายต่างประเทศโดยวิธีการขายสินค้าต่ำมุ่งเอากำไรที่

ต้นทางเป็นหลัก เข้ามาผูกขาดตลาดการขายสินค้าได้มากมายหลายชนิด วิธีการเช่นนี้ย่อมเป็นการเสียหายอย่างยิ่งต่อกิจการลงทุนประกอบอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดเล็ก ยกที่นักลงทุนภายในประเทศและนักลงทุนจากต่างประเทศจะเข้ามาลงทุนในประเทศไทย ในขณะที่ทุกรัฐบาลที่ผ่าน ๆ มาพยายามชักจูงนักลงทุนจากต่างประเทศให้เข้ามาลงทุนภายในประเทศ รัฐบาลควรคำนึงถึงผลดีของการที่ต่างประเทศจะเข้ามาลงทุนเปรียบเทียบกับผลเสียที่ไทยจะได้รับ เนื่องจากการที่นักลงทุนต่างชาติจะเข้ามาลงทุน มากไปกว่าการสนับสนุนให้นักลงทุนในประเทศลงทุนประกอบกิจการอุตสาหกรรมภายในประเทศ เพราะเมื่อคำนึงถึงผลที่ไทยจะได้รับจากการลงทุนของนักลงทุนจากต่างประเทศแล้ว ก็จะมีผลได้และเสียเท่า ๆ กัน ทั้งนี้ ก็เพราะนักลงทุนจากต่างประเทศย่อมจะคิดถึงการกอบโกยผลกำไรกลับประเทศ มากกว่าการที่จะมาสำนึกถึงหน้าที่ความรับผิดชอบที่มีต่อสังคมและเศรษฐกิจของประเทศไทย

การลงทุนของเอกชนชาวต่างประเทศนั้น กล่าวว่ามีมักจะเป็นการส่งเสริมการทำลายทรัพยากรธรรมชาติของประเทศด้อยพัฒนาเสียมากกว่า และที่เรียกว่าการร่วมมือกันทางเศรษฐกิจ (Dualeconomy) นั้น ปรากฏว่าสำหรับผู้ลงทุนชาวต่างประเทศจะได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้ได้ประโยชน์ตลอดเวลา ส่วนเศรษฐกิจของประเทศด้อยพัฒนากลับไม่มีการพัฒนาให้ก้าวหน้ามากขึ้น อีกประการหนึ่งการลงทุนในต่างประเทศของเอกชนในประเทศด้อยพัฒนา เป็นวิธีการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวและมีการโยกย้ายกำไรเพื่อหลีกเลี่ยงภาษีมากกว่าจะเห็นถึงประโยชน์ส่วนรวมของประเทศด้อยพัฒนา

ด้วยเหตุผลและสาเหตุตามที่กล่าวมานี้ จึงน่าที่รัฐบาลจะมุ่งหวังประโยชน์จากการลงทุนของนักลงทุนภายในประเทศมากกว่า ทั้งนักลงทุนภายในประเทศก็มีขีดความสามารถสูงพอที่จะลงทุนประกอบกิจการอุตสาหกรรมและธุรกิจได้ทุกประเภท ไม่เพียงแต่ความสามารถในการประกอบการทางด้านธุรกิจและสถานเริงรมย์เท่านั้น แต่ทั้งนั้นก็ต้องขึ้นอยู่กับความสนใจของรัฐบาลที่จะกำหนดแนวนโยบายในการส่งเสริมการลงทุน โดยการสร้างมาตรการและบรรยากาศที่ดีเพื่อที่นักลงทุนเอกชนจะได้รับความเป็นธรรมในการแข่งขันประกอบการซึ่งรัฐบาลจะมีหน้าที่จะต้องควบคุมให้การดำเนินกิจการเป็นไปอย่างถูกต้องเป็นต้นว่า การผลิตและรักษาคุณภาพของผลิตภัณฑ์จากต่างประเทศ ซึ่งในเรื่องนี้ล้วนเป็นเรื่องที่รัฐบาลหน่วยงานของรัฐบาลและบุคลากรผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องจะต้องปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยสุจริต มิเช่นนั้นแล้วก็ย่อมจะทำให้ขาดความไว้วางใจจากผู้บริโภคดังเช่นกรณีตัวอย่างของการปลอมปนผลิตภัณฑ์สำปะหลังที่มีการปลอมปนมาเป็นเวลานานพอสมควร จนไทยเกือบจะเสียดตลาดการค้าไปหากว่าคณะปฏิวัติได้มีประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 18 กำหนดมาตรการควบคุมคุณภาพและบทลงโทษผู้ฝ่าฝืนไว้อย่างรุนแรง

ประเทศไทยเป็นสมาชิกของประชาคมอาเซียน

รัฐบาลและประชาชนโดยทั่วไป ในการสนับสนุนซื้อผลิตภัณฑ์ของผู้ผลิตภายในประเทศ นับตั้งแต่ระดับรัฐบาลลงมาถึงระดับประชาชน โดยการที่หน่วยราชการต่าง ๆ เริ่มต้นเป็นแบบอย่างการใช้สินค้าที่ผลิตในประเทศเป็นหลัก นอกจากว่าต้องการสินค้าที่มีคุณภาพเฉพาะที่ผลิตจากต่างประเทศเท่านั้น แม้ว่าคุณภาพด้อยไปเพียงส่วนน้อยแต่ไม่เสียประโยชน์เต็มความต้องการหรือราคาสูงไปบ้างเพียงเล็กน้อยก็ตาม ซึ่งถ้าหากจะทบทวนความก้าวหน้าของเกาหลีและญี่ปุ่น ระหว่างการพัฒนาประเทศแล้ว ก็จะพบว่าสินค้าของประเทศทั้งสองในระยะแรกนั้น มีคุณภาพต่ำมากแต่ประชาชนในประเทศก็ช่วยกันใช้พร้อมกันได้ให้ข้อคิดว่าหากไม่ช่วยใช้แล้วสินค้านั้นจะดีขึ้นได้อย่างไร ความคิดเห็นเช่นนี้น่าจะเป็นแบบอย่างสำหรับชาวไทยเรา และสำหรับประเทศที่กำลังอยู่ในระหว่างการพัฒนา ว่าควรจะนิยมของไทยยิ่งกว่าผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากต่างประเทศเพราะเท่ากับว่ามีส่วนช่วยคนไทยและชาติบ้านเมืองให้เจริญก้าวหน้าอีกด้วย